

[Schaumann.]

første Statsbanernes store Underskud, for det andet den af Kronesenkningen hidførte stærkt forøgede Udgift paa Rentekontoen og for det tredje den meget betydelige Forøgelse af Udgifterne til den sociale Lovgivning som Følge af forøgede Understøttelser i Anledning af Krisen.

Vi savner ved denne Lejlighed, som vi i øvrigt har gjort det hele Vinteren igennem, en fast Finansplan fra Regeringens Side. Hvorledes har den højtærede Finansminister tænkt sig at faa Underskuddet dækket? Skal den indirekte Beskatning forøges, eller mener den højtærede Finansminister, at der for ham ikke er mere at hente paa dette Omraade? Vi mener, det er en afgjort Fejl, at Regeringen ikke, i Stedet for at bore sig fast i dette, alene gennem Valutacentralen at foretage den Importbegrænsning, som Krisen naturligvis kræver, har truffet Toldforanstaltninger, hvorfor har man f. Eks. ikke søgt ved en generel Forhøjelse af Tolden ikke blot at dæmme op for Indførselen, men ogsaa derigennem at skabe Landet forøgede Indtægter? Jeg spørger den højtærede Finansminister, hvorledes han vil skaffe Dækning for dette Underskud, om hvilket alle ved — den højtærede Minister indflettede det ogsaa i sin Forelæggelsestale —, at efterhaanden som Aaret skrider frem, vil det ikke dale, men stige. Hvilke Hensigter har den højtærede Finansminister med Hensyn til den direkte Beskatning? Han budgetterer med 58 Mill. Kr. Indkomstskat og 29 Mill. Kr. Formueskat. Er det eventuelt Meningen at ramme et i Forvejen haardt ramt Erhvervsliv med nye direkte Skatter? Er det Meningen at søge Rigsdagens Tilslutning til, at ogsaa Finansaaret 1933—34 skal have 6 Skattekvartaler, saaledes som indeværende Finansaar har faaet det? Er det Finansministerens Hensigt at optage Laan til Dækning af Underskuddet? Jeg savner baade i den højtærede Finansministers Forelæggelsestale og i de andre Taler, Ministeren har holdt, en Redegørelse for, hvad Regeringen overhovedet vil.

Vi Konservative mener selvfølgelig overensstemmende med al sund Finanspolitik, at der skal være Balance paa Statsbudgettet, men vi indser tillige, at saa ekstraordinære Forhold som de nuværende kan medføre, at man et enkelt Aar eller maaske flere maa forøge Statsgælden, fordi det enkelte Tidsafsnit ikke kan bære den kolossale Byrde, som Krisen lægger paa Samfundet. Vi afviser altsaa ikke, at det kan blive nødvendigt at laane, men maa dog fremhæve Ønskelig-

heden af ogsaa gennem forøgede Toldforanstaltninger at skabe Indtægter. Endvidere maa det være Opgaven at gennemføre Besparelser og det lige saa godt først som sidst, da det dog vil blive en absolut Nødvendighed. Den Kronesenkning, som de andre Partier har gennemført, skaber ikke bedre Forhold for Statsfinanserne. Tværtimod forværer den dem paa vigtige Omraader, og vi betragter det som en alvorlig Ulykke, at Regeringens Politik i Samarbejde med Partiet Venstre betød en Indefrysning af det alt for høje Omkostningsniveau i det private Erhvervsliv. Den Regulering, som burde have fundet Sted, først i Privatdrift og derefter i Statsdrift, har man nu i Virkeligheden lukket af for. Jeg kan ikke se rettere end, at der for Tiden som Følge af Lovgivningsmagtens Foranstaltninger føres en ret uforsvarlig økonomisk Politik saavel indenfor det private Erhvervsliv som i den offentlige Økonomi.

Vilde det ikke ogsaa være naturligt, om der fra Regeringens Side som Følge af Kriseforliget forelaa en samlet Oversigt over, hvorledes man mener, at dettes økonomiske Virkninger vil blive? En saadan savner vi, og saaledes som de politiske Magtforhold er, kan det konservative Folkepartis Opgave da kun være at advare mod den Finanspolitik, der føres. Vi tror, at Regeringen bliver tvunget til i Løbet af ret kort Tid at komme til Lovgivningsmagten med Ønsket om et Samarbejde om drastiske Foranstaltninger mod Krisen i den offentlige Økonomi.

Dette Finanslovsforslag adskiller sig paa et meget vigtigt Omraade fra de Finanslovsforslag, som det høje Ting gennem tidligere Aar har haft til Behandling, idet den Lovgivning, som fandt Sted paa §§ 22 og 23, de militære Paragraffer, ikke mere finder Sted. Ved det Militærforlig, de tre allierede Partier sluttede i Foraaret 1932, blev Udgifterne sat ned, hvilket vi gik imod, men da Finanslovsforslagets §§ 22 og 23 nu er i Overensstemmelse med de gældende Love, vil den Omstændighed, at vi er Modstandere af Militærorrdningen, ikke kunne medføre, at vi af den Grund ikke skulde kunne stemme for Finanslovsforslaget. Vi er derimod af den Opfattelse, at den paa Undervisningsministeriets Budget foretagne Nedsættelse af Tilskuddet til private Skoler, Kursus og Seminarier, hvilken Nedsættelse finder sit Udtryk ved Tekstanmærkingen til § 24 om, at Tilskuddet til Seminarier, private Skoler m. m. nedsættes med 5 pCt., er i Overensstemmelse med, hvad der bør foretages paa Finansloven. Hvis Rege-